

Bemærkninger til Forslag til Lov om Betalingen for de til Skifte- væsenet hørende Forretninger m. m.

I Forbindelse med den Reform af Skifte-
væsenet, som dels er gennemført ved Loven af
25de Marts 1872 om Konkurs m. v. dels fore-
slaaes bevirket ved det i Rigsdagens forrige
Samling forelagte og i denne Samling atter
indbragte Forslag til Lov om Skifte af Dødsbo
og Fællesbo m. v., er det fundet hensigts-
mæssigt at søge tilveiebragt en Omordning af
de gjældende Bestemmelser angaaende Betal-
ingen for de Skiftevæsenet vedkommende Forret-
ninger.

Idet et Lovforslag om denne Gjenstand
herester forelægges, skal man med Hensyn til
de deri indeholdte Bestemmelser fremsætte føl-
gende Bemærkninger:

Til Afsnit 1.

Hovedbestemmelserne om Sportelafgifterne
ved Skiftevæsenet findes i Sportelreglementet
af 22de Marts 1814, §§ 86—98, jfr.
§ 156.

Siden disse Bestemmelser bleve truffet,
er der indtraadt en væsentlig Forandring
i de til Grund for dem liggende Forudsæt-
ninger. Da Sportelreglementet udkom, bleve
nemlig Retsbetjentene lønede ved Sportler
eller ved den Betaling, som vedkommende
Private maatte erlægge for at faa de enkelte
Rets handlinger m. m. udførte, medens kun en
mindre Del af denne Betaling tilfald Stats-
kassen. Sportlerne fremtraadte derefter i det
Væsentlige som et direkte Bederlag for den af
Embedsmanden ydede Hjælp, om end Staten
tillige søgte en umiddelbar Indtægt igjennem
dem. Efterhaanden som Retsbetjentene i Hen-
hold til Lovene af 19de Febr. 1861 og af 1ste
Juli 1870 komme paa fast Lønning af Stats-
kassen, indflyde derimod samtlige Sportler i
denne, en Omstændighed, der ikke kan
Andet end lette Omordningen af den Del
af Sportelbestemmelserne, hvorom der her
handles. Medens det nemlig var en na-
turlig Følge af det Forhold, der efter det
forestaaende fandt Sted, da Sportelreglementet
udkom, at dette dels fastsatte et særskilt Beder-
lag for enkelte forskjellige ved Skiftebehandlingen

forefaldende Forretninger, dels ved at fastsætte
Betalingen for Skiftebehandlingen i Almin-
delighed fortrinsviis søgte saavidt muligt at af-
passe Betalingen efter Arbejdets Omfang, stiller
Sagen sig anderledes nu, idet det er natur-
ligt saavidt gjørligt at paalægge en samlet Afgift
og der ved Afgiftens fastsættelse tillige kan tages
tilbørligt Hensyn til Boernes beholdne Formue.

Til § 1.

Naar det bestemmes, at Afgiften skal
erlægges af Boer, der behandles af de almin-
delige Skifteretter eller af Exekutorer — for-
saavidt Boets Behandling ellers vilde have
været at foretage af den almindelige Skifte-
ret — er Forslaget, forsaavidt angaar
Omfanget af de Boer, der saaledes blive af-
giftpligtige, i Overensstemmelse med den gjæl-
dende Lovgivning, idet denne, ved Siden af
at paabyde Erklæggelsen af Salær i de af den
almindelige Skifteret behandlede Boer (jfr.
Sportelreglementet af 1814 § 86 med flere
Paragrafer), bestemmer, at naar Boer behan-
les af overordentlige Skifteforvaltere, skal den
almindelige Skifteret have samme Salær og
Indtægter, som om den selv havde forrettet
Skiftet, i alle de Tilfælde, i hvilke Skiftebe-
handling efter Lovgivningen vilde have til-
faldet den, jfr. Sportelreglementets § 96 og
Forordning af 5te April 1754 § 1.

Bestemmelsen om, at Boer, hvis Formue-
masse ikke udgjør 400 Kroner, for Døds-
boers Vedkommende efter Fradrag af Begravelsesomkostningerne, fritages for Afgift, er der-
imod ny, da lige Smaa boer efter den nu-
gjældende Ret ikke i Almindelighed ere fritagne
for Skiftesalær idet der kun undtagelsesviis
ved Sportelreglementets § 87 i Slutningen
er tillagt Skiftekommissionen i Kjøbenhavn
Bemyndigelse til efter Omstændighederne at
eftergive Salæret, hvor samtlige Effekters
Værdi er ringere end 100 Rd., og derhos
utilstrækkelige til at bestridte Begravelsesom-
kostninger, den skyldige Husleie og Tjenestefolks
Løn. Villighed taler formentlig for at